

NEWS CLIPPING			
ไทยโพสต์		Date : Jan 14, 2561	
		Page : 5	
Circulation : 950,000	Ad Rate: 850	Section : First Section / บทความ	
Col.Inch: 93.56	Ad Value: 79,526	PRValue (x3): 238,578	Clip: B/W

‘ที่ใดมีชีวิตที่นั่นมีความหวัง’ อุษเชนี นามปากกา ประคิน ชุมสาย ณ อยุธยา

๑ สถานที่ บ้านเรา

ปารีชาติ ประคองจิตร

๑. ประคิน ชุมสาย ณ อยุธยา (กรองทอง) ศิลปินแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๓๖ เจ้าของนามปากกา “อุษเชนี” ซึ่งรุ่นพี่ สุจิต ศิษย์มัต เป็นผู้ตั้งนามปากกาให้ มาจากคำว่า เออเชนี ซึ่งเป็นชื่อนักบุญของประคิน สมัยนั้น เริ่มเขียนกลอนสั้น “มะลิแรกแย้ม” ในหนังสือบ้าน-โรงเรียนในนาม “มลิสด” เขียนหนังสือเรื่อง “ใต้-โค้งสะพานลงหนังสือการเมือง” เมื่อปี พ.ศ.๒๕๔๓ ๑.ประคิน กรองทอง สมรสกับ ม.ล.จิตรสาร ชุมสาย มีบุตรธิดา ๓ คน คือ พ.ต.ปานสว่าง ชุมสาย ณ อยุธยา เคยแต่งเพลงให้ บ.แกรมมี่ ปัจจุบันเป็นประธาน กก.บ.ทูเดย์แอสเสีท จำกัด Alpina Phuket Nalina Resort&spa หาดกะตะ จ.ภูเก็ต ปวงสรร ชุมสาย ณ อยุธยา และปรีสุทธิ กลั้มพะสุด (ชุมสาย ณ อยุธยา) อดีตหัวหน้าสำนักเลขาธิการบริหารของ Economics Commission for Europe แห่งองค์การสหประชาชาติ เจนีวา สวิตเซอร์แลนด์ ทั้งนี้ บุตรทั้ง ๓ เข้าร่วมงานประกาศผลการตัดสินการประกวดโครงการวรรณกรรมรางวัล “วรรณศิลป์อุษเชนี” ครั้งที่ ๑ ที่โรงแรมอินมาแกรนด์ กรุงเทพฯ ซึ่งที่นี่มีภาพวาดจากปลายชูกันศิลปินมีชื่อเสียงเป็นรูปดอกบัวหลากหลายรูปแบบติดฝาผนังในหลายห้องของโรงแรม การเสวนาในหัวข้อ “รางวัลวรรณกรรมวรรณศิลป์อุษเชนี กับสังคมไทย” ผู้ร่วมเสวนา อ.เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ศิลปินแห่งชาติสาขาวรรณศิลป์ อ.ขมัยภร แสงกระจ่าง ศิลปินแห่งชาติสาขาวรรณศิลป์ บาทหลวงอนุชา ไชยเดช ผู้อำนวยการสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย ดำเนินรายการโดย ณรงค์ฤทธิ์ ยงจินดาวัฒน์ (ปะการัง) เปิดประเด็นเริ่มต้นด้วยคำพูดของอุษเชนีว่า “ที่ใดมีชีวิตที่นั่นมีความหวัง ผมปะการังทำหน้าที่ดำเนินรายการ รางวัลวรรณศิลป์อุษเชนีและสังคมไทย บาทหลวงอนุชา ไชยเดชเป็นกำลังหลักในวันนี้ บางครั้งคนจะเรียกหลวงพ่อ หลวงพี่ ไม่มีใครเรียกหลวงตา ทางคริสต์เราเรียกว่าคุณพ่อ เขกรับเชิญทั้ง ๓ ท่านเป็นกรรมการตัดสินรางวัลวรรณศิลป์อุษเชนีซึ่งโล่พระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี”

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์กล่าวว่า บทกวีเป็นมงกุฎของวรรณกรรม บทกวีเจียรระในถ้อยคำ บทกวีเป็นเพชรพลอย กวีแห่งสยาม ภาษาไทย เป็นภาษากวีมีจังหวะจะโคนเป็นองค์ประกอบงานศิลปะ มีเสียงมีสัมผัส นำเสียดายที่ยุคนี้บทกวีไม่เจิดจรัสเท่าที่ควร เป็นที่น่าปริวิตกยิ่ง ฤๅแล้งแลสยาม ยุคโศกาลัย ยุคที่พระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ เสด็จสวรรคตจนบัดนี้ บทกวีแสดงบทบาทมากมายแต่ยังไม่เจิดจรัสเท่าที่ควร มีบทกวี

เกิดขึ้นเป็นบทกวีฤๅแล้ง วงการกวีไม่พัฒนาให้สมควรกว่าในวาระนี้ บทกวีต้องเฉิดฉายมีความศักดิ์สิทธิ์ ขณะนี้น่าเป็นห่วงว่ามีหนังสือปิดตัวไปแล้วหลายเล่ม เวทีงานวรรณศิลป์ เรื่องสั้น บทกวี นวนิยายถูกจำกัดลง เปิดอ่านกันในจอในแท็บเล็ตก็จริงอยู่แต่ไม่สามารถทดแทนได้ เวทีต่างๆ เวทีประกวด เป็นปรากฏการณ์ให้คนส่งผลงานเข้าประกวดบนเวทีนี้ จะต้องส่งเสริมให้มีการประกวดมากยิ่งขึ้นและให้รางวัลกันมากยิ่งขึ้น บางแห่งให้ ๑๐ รางวัลรวมทั้งจำนวนเงินก็มากขึ้นด้วย หลายคนแจ้งเกิดในเวทีประกวด

กวีอุษเชนีเป็นเอกอัครราชู กวีของยุคสมัยต่างจากรวมคดียุคเก่า งานของอุษเชนีเป็นเพชรเป็นมงกุฎของคนวรรณกรรม ถือเป็นบรรทัดฐาน งานกวีที่ผ่านมายังไม่มีใครเทียบเท่าได้กับอุษเชนี “ขอบฟ้าขลิบทอง” บทเดียวเป็นธงนำของกวี ยุคสมัยยังไม่มีใครทำได้เหมือน พึงศึกษาถึงความพร้อม ๓ ประการ มีคำกวี ไวยากรณ์ จิตวิญญาณกวี งานประกวดเราต้องดูถึงเรื่องแนวทาง ไวยากรณ์ จิตวิญญาณ มีแววกวี แม้ครั้งนี้จะประกวดเป็นครั้งแรกแต่ก็ขอชื่นชมผลงานที่ส่งเข้ามาในครั้งนี้

“เรื่องของศิลปะทางวรรณกรรมเป็นเขาวงกตทางวรรณกรรม ทุกคนต้องการเข้าเวทีประกวดเพื่อแจ้งเกิด หัวปักหัวป้ออยู่กับการส่งผลงานเข้าประกวดชิงรางวัล เมื่อไม่ได้รับรางวัลก็หัวฟัดหัวเหวียงทำให้เกิดศิลปะทางวรรณกรรม สำนักพิมพ์ คนอ่านจะจองหนังสือที่ได้รับรางวัล ห้องสมุดก็จะตามซื้อหนังสือที่ได้รับรางวัล การเปิดเวทีประกวดด้วยการทุ่มรางวัลจำนวนมากภายในวงวรรณกรรม ต่อไปนี้จะต้องมีการคัดสรรรางวัลที่ดี เป็นงานท้าทาย ต้องเอาชนะตัวเอง ไม่ใช่คิดว่าสร้างผลงานเพื่อเอารางวัลเท่านั้น ในท่ามกลางวิกฤติในโลกของงานวรรณกรรม เป็นการมองมิติใหม่เป็นนิมิตหมายใหม่ที่คนวรรณกรรมต้องพัฒนาตัวเองให้ดียิ่งขึ้นด้วย มุ่งเฉพาะคนที่สนใจจริง คนไม่เป็นที่สนใจก็ไม่เป็นที่ปรากฏ ในโลกของวรรณกรรมนั้นเป็นโลกใหม่ที่มีความสำคัญมาก ในบ้านเรานั้นเป็นหัวเลี้ยวหัวต่อเด็กฟินแลนด์ถูกครูลงโทษห้ามเด็กอ่านหนังสือเป็นเวลา ๒ วัน เด็กจะกลับบทลงโทษนี้มาก แต่สำหรับเมืองไทยถ้าครูลงโทษไม่ให้อ่านหนังสือ ๒ วันก็กลายเป็นเรื่องที่เด็กพอใจมากกว่า เพราะเด็กไทยไม่อ่านหนังสือมากกว่าเด็กที่ชอบอ่านหนังสือ เราก้าวมาถึงช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของโลกวรรณกรรม การประกวดงานวรรณกรรมเป็นก้าวสำคัญ เราจะข้ามกับดักน้ำเน่าที่เป็นเขาวงกตออกไปได้หรือไม่ เพชรวรรณกรรมเริ่มเจิดจรัสมากขึ้น ต้องมีการคัดสรรงานที่ดีและต้องมีการส่งเสริมด้วย การอบรมเสวนาท่องโลกวรรณกรรม เวทีนักเขียนเยาวชนต้องสร้างคนรุ่นใหม่ให้เกิดขึ้น การอ่านหนังสือเป็นการทำงานกันทางความคิด เป็นนิมิตหมายที่ดีที่สร้างความหวังให้เกิดขึ้นด้วย”

เนาวรัตน์กล่าวว่างานของอุษเชนีเป็นงานที่มีจิตวิญญาณของกวี ยึดกับดาว เหมอมอง ชมชื่น ที่อยู่เพื่อคนที่เธอรัก มีสัมผัสใจ มีชีพเพียงแค่มสัมผัสใน ความละเมียดละไมในการเลือกใช้คำด้วย ปลายพระนาง บทสุดท้ายเพื่อโค้งเคียวเรียวเดือน สูงต่ำสัมผัสคำ ไผ่โอนหักพายุภูผาโอนไหว เคลื่อนไหวได้ ล้อเล่นกับภูผา รวงข้าวที่ใช้กันเป็นส่วนใหญ่แต่อุษเชนีใช้คำว่าเรือข้าว เรืองรองเพื่อขอบฟ้าขลิบทอง รับกับอรุณที่สาดส่องมา ถ้าพูดถึงธงกวีเป้าหมายไปถึง อุษเชนียังไม่ตาย ไม่มีใครเขียนได้อย่างอุษเชนี

NEWS CLIPPING			
ไทยโพสต์		Date : Jan 14, 2561	
		Page : 5	
Circulation : 950,000	Ad Rate: 850	Section : First Section / บทความ	
Col.Inch: 93.56	Ad Value: 79,526	PRValue (x3): 238,578	Clip: B/W

อีกแล้ว ทั้งรูปแบบการใช้คำ อุซเซนิมีพร้อมใช้ต่างๆ นำเสนอเรื่องข่าว
 อร่ามเป็นสีทอง ดังนั้นถ้าเด็กรุ่นใหม่สนใจเรื่องกาพย์กลอนต้องศึกษางาน
 ของอุซเซนิ ถ้าทุกคนได้อ่านงานเขียนบทกวีแล้วจะรักการเขียนหนังสือ
 ชมัยภกรกล่าวว่าการจัดประกวดความเรียงนั้นถือเป็นเรื่องใหม่
 ของสังคม สำหรับการประกวดความเรียงนั้นตามผลงานของอุซเซนิ
 อ.เขียนความเรียงได้ไพเราะยิ่งชวนให้คนไปอ่าน เพียงแค่เมื่อดูทราญ การ
 เขียนความเรียงนั้นต้องมีความงดงามทางภาษา มีความชัดเจน ผลงาน
 ปรากฏชื่อความเรียงจริงๆ แต่สิ่งประกวดเป็นเสียงตามระดับนักเรียน
 เป็นเรียงความทั้งหมด ต้องมีเหตุผลสนับสนุนตามหัวข้อ มีลัดส่วน
 คำนำ เนื้อเรื่อง บทสรุป การประกวดความเรียงทำให้สังคมรู้จักคนเขียน
 และมีความเข้าใจด้วย เราอ่านความเรียงและมีความประทับใจที่ตีความๆ
 ใครที่เป็นแฟนความเรียงของอุซเซนิจะเห็นได้ว่าจะมีเรื่องสั้นตัวละครอิง
 จากองค์ประกอบเรื่องสั้น ถ้อยคำภาษาที่งดงามมาก

คณะกรรมการอ่านผลงานที่ส่งเข้าประกวดจะไม่ทราบว่าเป็นใคร
 มาจากไหน จะมีการปิดชื่อเสียงเรียงนามไว้ ต่อเมื่อคัดเลือกผู้ที่ได้รับรางวัล
 จึงเปิดเผยชื่อขึ้นมา ปรากฏว่าคนที่เขียนความเรียงเป็นผู้ต้องขังหญิงอยู่ใน
 เรือนจำ ใช้ภาษาได้อย่างไพเราะมาก เมื่อได้รับทราบก็เกิดความรู้สึกที่ว่าดีจัง
 คนคุกเขียนหนังสือได้ดี คุณวันทนี นามะสนธิพาไปเยี่ยมผู้ต้องขังที่เรือน
 จำสี่ตัว โทษหนัก ๒๕ ปี-ตลอดชีวิต ไม่มีโอกาสที่จะออกมาเด็ดขาดอยู่
 ภายนอก เราจะเยียวยาจิตใจให้ผู้ต้องขังในเรือนจำ มองโลกที่เปลี่ยนแปลง
 มีผู้ต้องขังมาเรียน ๓๕-๔๐ คน เมื่อไปอบรมการเขียนหนังสือให้ผู้ต้องขัง ๔
 ครั้ง ได้พบกับนักโทษที่มีฝีมือ มีเรื่องรันทหรือจะเรียกว่า Drama สู้ๆ จึง
 ได้นำเรื่องของผู้ต้องขังมาลงนิตยสารสกุลไทย คนที่ได้รับรางวัลคนนี้มี
 พัฒนาการการทำงานก้าวหน้าไปอีกขั้นหนึ่งแล้ว การประกวดครั้งนี้มีผู้ต้อง
 ขังจำนวน ๑๕ คนส่งผลงานเข้ามาประกวด ถือได้ว่าผู้ต้องขังคนนี้ประสบ
 ความสำเร็จอย่างยิ่ง เมื่อได้รับการฝึกสอนและสร้างผลงานจนประสบ
 ความสำเร็จบนเวทีประกวด กิเลสไม่ได้อยู่ที่รางวัล กิเลสอยู่ที่ตัวเงินรางวัล
 รางวัลชมเชยได้ถึง ๑ หมื่นบาทเท่ากับรางวัลรองชนะเลิศ ผู้เข้าประกวด
 บางคนเกลียดคำว่ารางวัลชมเชยมากกว่าเป็นรางวัลอะไรก็ไม่ว่า แต่ดิฉันว่า
 รางวัลชมเชยดีกว่าไม่ได้รับรางวัลอะไรเลย

บาทหลวงอนุชา โขเดช ผู้อำนวยการสื่อมวลชนคาทอลิก
 ประเทศไทยกล่าวว่า มีความคิดมากมายเกิดขึ้นถึงการจัดประกวด
 รางวัล มอบรางวัล มีคำถามว่าเราเป็นองค์กรศาสนาмаอยู่จะไปกับ
 งานวรรณกรรม เราทุกคนล้วนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม มิ่งมิตรเรื่อง
 วรรณกรรม คนเขียนหนังสือพุงสร้างสิ่งที่ดีในสังคม ประเทศชาติ
 ดังนั้น ๕ องค์กรจึงร่วมมือกันจัดงานครั้งนี้ขึ้นมา ถ้ามีงานลักษณะ
 นี้เกิดขึ้นอีกเยอะในสังคมไทยจะได้รับความร่วมมือ ถ้าเรานึกย้อน
 ทบทวนว่าหนังสือที่ขายดีที่สุดในโลกคือพระคัมภีร์มีซันนารี ผมรู้สึก
 อัศจรรย์ใจอย่างยิ่ง เมื่อผมได้ร่วมงานกับนักคิดนักเขียนมีปัญหาความ
 ไม่ลงตัว เสมือนหนึ่งปัญหาบางอย่างของประเทศชาติต้องการเสวนา
 เป็นที่น่าแปลกใจว่าผู้ชนะที่ได้รับรางวัลที่ทำให้เราต้องนำดาไหล
 เขาใช้ชีวิตอยู่ในทัณฑสถาน อยู่ในคุก ดังนั้นรางวัลจึงมีคุณค่าเป็นอย่างมาก
 ทั้งหมดนี้เกิดจากความร่วมมือกันทำให้เข้าไปได้ถึงทุกตัวคน ผู้ต้อง
 ขังที่อยู่ในเรือนจำจำนวน ๑๕ คนส่งผลงานเข้ามาพร้อมกัน ขณะนั้นเรา
 มีเวทีในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติจึงได้ขยายวันรับผลงานถึงวันที่ ๓๐
 ต.ค.ซึ่งเป็นวันสุดท้าย เรื่องที่กินใจนั้นจะเอาออกจากใจยาก จึงอยากจะทำ
 อะไรดีๆ ต่อไป “ผมถูกปลุกฝังตั้งแต่อายุบ้านเนร อยากจะมีหลักใน
 การเขียนที่ดี หน้าที่ของคุณคือการเขียนเสมือนหนึ่งมีส่วนดอกไม้ข้างๆ
 ทาง นักเขียนมีหน้าที่เขียนหนังสือ แต่ละคนต่างก็มีหน้าที่ของตัวเอง ผู้
 ที่หารางวัลมามอบให้ก็ต้องไปหาผู้สนับสนุนมาให้ได้รางวัล ถ้าอยากเป็น
 นักเขียนก็ต้องหมั่นเขียนหนังสือต่อไป ฝึกฝนให้เอาชนะกิเลสและชนะใจ
 ตัวเอง คนที่จะส่งผลงานเข้าประกวดต้องทำการบ้าน เพราะรางวัลของ
 เราแตกต่างจากรางวัลอื่นๆ กวีต้องเขียนด้วยชีวิต ตลอดชีวิตของ
 อุซเซนิเป็นแบบอย่าง เพราะผลงานเขียนของเขามีชีวิตจริงของเธอยู่
 ในเรื่องราวเหล่านั้นด้วย”.

(โปรดอ่านต่อฉบับหน้า)